

ת"פ 34701/01/14 - מדינת ישראל נגד רמי ביטון

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 34701-01-14 מדינת ישראל נ' ביטון(עציר)

בפני כב' השופטת חנה מרים לומפ בעניין: מדינת ישראל

ע"י ענף תביעות מחוז ירושלים המאשימה נגד

רמי ביטון (עציר)

ע"י ב"כ עוה"ד שאול עזרא הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בארבע עבירות של סחר בסמים, עבירה של הכשלת שוטר ועבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית.
2. באישום הראשון הורשע הנאשם בכך שביום 23.12.13 מכר לשוטר סמוי סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 1.5331 גרם נטו וזאת בתמורה לסך של 100 שקלים. העסקה בוצעה לאחר תיאום טלפוני בין הנאשם לשוטר.
3. באישום השני הורשע הנאשם בכך שביום 31.12.13 מכר הנאשם לשוטר סמוי סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 5.91 גרם וזאת בתמורה לסך של 400 שקלים. העסקה בוצעה לאחר תיאום טלפוני בין הנאשם לשוטר.
4. באישום השלישי הורשע הנאשם בכך שביום 6.1.14 מכר לשוטר סמוי סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 1.83 גרם נטו וזאת בתמורה לסך של 200 שקלים. העסקה בוצעה לאחר תיאום טלפוני בין הנאשם לשוטר.
5. באישום הרביעי הורשע הנאשם בכך שביום 12.1.14 מכר לשוטר סמוי סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 5.31 גרם נטו וזאת בתמורה לסך של 400 שקלים. העסקה בוצעה לאחר תיאום טלפוני בין הנאשם לשוטר. כאשר נעצר הנאשם לאחר ביצוע העסקה השליך הנאשם מכיסו סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 1.55 גרם.

תסקיר שירות מבחן

6. לבקשת ב"כ הנאשם שירות המבחן הכין תסקיר בעניינו של הנאשם ממנו עולה כי הנאשם בן 38 גרוש ואב לשני ילדים, טרם מעצרו התגורר עם אשתו דאז ולא היה לו מקום עבודה מסודר. כמו-כן טרם מעצרו סבל הנאשם מבעיות בכיס המרה ולאחר שקיבל טיפול רפואי הדבר הוביל לשיפור במצבו.

7. מהתסקיר עולה כי הנאשם גדל במערכת משפחתית בלתי יציבה, נחשף לחברה שולית ולאורח חיים עברייני מגיל צעיר, למרות זאת לאורך השנים עשה מאמץ לנהל אורח חיים תקין, לעבוד ולתפקד במישור המשפחתי. נסיבות חייו הלא פשוטות מפורטות בהרחבה בתסקיר. הנאשם השלים תשע שנות לימוד במסגרות חוץ ביתיות. מגיל 14 שהה במעון סגור בשל מעורבות בפלילים ולדבריו על רקע זה לא גויס לשירות צבאי. ילדיו נלקחו לאימוץ בהיותם בני ארבע ושש בהעדר מסוגלות הורית. כיום הילדים בקשר עמו ואינם בקשר עם ההורים המאמצים.
8. קצינת המבחן מסרה כי לנאשם היכרות קודמת עם שירות המבחן והוא הופנה לשירות המבחן שש פעמים וזאת נוכח הרשעותיו הקודמות. קצינת המבחן ציינה כי לצד הבעת רצון מילולי של הנאשם לנהל אורח חיים תקין, הנאשם התקשה במהלך השנים לנתב את כוחותיו לאפיקים חיוביים. הנאשם לא ראה עצמו כמי שנזקק לעזרה טיפולית ונוכח העדר תובנה ומוטיבציה למורכבות מצבו ההתמכרותי, קצינת המבחן לא באה בהמלצה טיפולית בעניינו.
9. אשר לביצוע העבירות - הנאשם הסביר את הרקע לביצוען במצבו הנפשי הרעוע, בשל קושי להתמודד עם מורכבות חייו, וביצע את העבירות כדי לממן שימוש עצמי בסמים. קצינת המבחן התרשמה כי בשונה מהעבר היום הנאשם מסוגל להבין את מוקדי הבעיה בהתנהגותו ואת השלכות מעשיו לטווח ארוך והמליצה על הטלת מאסר קצר.

טיעוני הצדדים

10. ב"כ המאשימה בטיעוניה הדגישה את החומרה שבעבירות סחר בסמים הפוגעות באופן אנוש בחברה, הן מבחינה בריאותית, והן מבחינת הדרדרות אלה המתמכרים לסמים וכן הן גורמות לביצוע עבירות נלוות מעבר לסחר וזאת לצורך מימון הסמים. ב"כ המאשימה הדגישה את ריבוי העבירות ותדירותן הגבוהה והכל בתמורה לרווח כלכלי, וטענה כי מתחם העונש ההולם בשל העבירות שבאישומים 1-3 הוא בין שישה חודשי מאסר ועד שנים עשר חודשי מאסר בשל כל אישום, ובשל האישום הרביעי שנים עשר חודשי מאסר ועד עשרים וארבע חודשים. בהתחשב בעברו של הנאשם והאמור בתסקיר ובהעדר המלצה לטיפול מחד ומאידך בהתחשב בכך שהנאשם לקח אחריות למעשיו בהזדמנות הראשונה, עתרה המאשימה לעונש ברף הבינוני של המתחם של 42 חודשי מאסר, מאסר על תנאי, פסילה, פסילה על תנאי וקנס.
11. ב"כ הנאשם מסר כי אין מדובר בעבירות סחר בסמים במדרג חומרה גבוה, אלא עבירות במדרג נמוך ביותר, שכן מדובר בכמויות סמים מזעריות, בתמורה לסכומים נמוכים שבוצעו בתוך כמה ימים לאותו שוטר סמוי וזאת כדי לממן את צרכיו העצמית של הנאשם. ב"כ הנאשם ביקש מבית המשפט להתחשב בכך שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי משמעותי וביקש להמשיך ולשהות במעצר למרות שבית המשפט הורה על שחרורו בתנאים. הנאשם עשה זאת כדי לסיים את עניינו ולעלות על דרך המלך. לדידו עצם לקיחת האחריות מצביעה על רצונו להשתקם.
12. עוד ביקש ב"כ הנאשם מבית המשפט להתחשב בכך שמדובר במעצרו ובמאסרו הראשון של הנאשם שכן למרות עברו הפלילי הוא מעולם לא נדון לעונש של מאסר, וכן ביקש להתחשב בנאשם מטעמי שיקום ולהתחשב בנסיבות

חיי הקשות והרקע לביצוע העבירות, שהן הליך גירושין קשה ופגישה מחודשת עם ילדיו שנמסרו לאימוץ בגיל צעיר.

13. ב"כ הנאשם טען כי העונש לו עתרה המאשימה אינו מתאים לענישה הנוהגת וכן סבר כי אין הבדל מהותי בין האישום הרביעי לאישומים 1-3 שמצדיק עליית מדרגה כפי שטענה המאשימה. ב"כ הנאשם הגיש פסיקה לתמיכה בטענותיו.

14. הנאשם בדברו האחרון מסר כי הוא לוקח אחריות למעשיו ומביע חרטה. הוא עבר תקופה קשה של גירושין וילדיו שנשלחו לאימוץ חזרו אליו אחרי שנים רבות. הנאשם הסביר כי קשיים אלה הובילו לביצוע העבירות וכי הוא למד את הלקח ומקווה שלא יחזור על המעשים.

מתחם העונש ההולם

15. בית המשפט העליון בע"פ 6747/11 מדינת ישראל נ' מערוף אבו ריקי (טרם פורסם) [מיום 3.1.13] חזר והדגיש את החומרה הטמונה בעבירות הקשורות בסמים והנזק הרב אשר הן גורמות לחברה. בית המשפט העליון הפנה להלכה שנקבעה בע"פ 211/09 **אזולאי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו], (22.6.2010):

"הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכל, לשרת את מטרת הגמול לעבריין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים..."

(שם, בפסקה 10, וראו גם, ע"פ 9482/09 ביטון נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), (24.7.2011); ע"פ 5765/10 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), (5.6.2011); ע"פ 3570/09 אבו עמרה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), (3.5.2010)).

16. עמדת בית המשפט העליון וכן העובדה שהמחוקק קבע לצד עבירת סחר בסמים עונש מאסר של 20 שנה, מלמדים על כך שמדובר בערך חברתי ממעלה ראשונה. במקרה שבפני כתב האישום הוגש בבית משפט השלום ולכן העונש הקבוע לצד כל אחת מעבירות בהן הורשע הנאשם הוא עד 7 שנות מאסר.

17. סעיף 40 ג' לחוק העונשין קובע כי בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב גם בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה בהתאם לסעיף 40 ט' לחוק העונשין.

מתחם העונש ההולם לאישום 1-3

18. מנסיבות אישומים אלה עולה כי הנאשם בשלושה מועדים שונים מכר לשוטר סמוי מספר גרמים של סם מסוג חשיש, בתמורה לסכומים שבין 100 ל-400 ₪. מחד אין מדובר במקרי סחר אקראיים אלא עסקאות שבוצעו לאחר

תאום טלפוני וקביעת מקום מפגש. הנאשם סיפק את הסם באופן מיידי והעסקאות בוצעו בהפרשים של מספר ימים. מנגד יש להתחשב בסוג הסם ובכמות הקטנה אותה סיפק הנאשם בכל עסקה.

19. בהתחשב בכל אלה אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בשל כל עבירה הוא בין שלושה חודשי מאסר ועד ל-12 חודשי מאסר.

מתחם העונש ההולם לאישום 4

20. מנסיבות האישום הרביעי עולה כי מדובר במקרה סחר בסמים הדומה לאירועים שבאישומים 1-3, השוני היחיד הוא כי הנאשם נעצר לאחר האירוע ובמהלך מעצרו השליך כמות של 1.55 גרם חשיש כדי להכשיל את השוטר. אני מקבלת את עמדת המאשימה כי מדובר בשוני מהותי המצדיק קביעת מתחם כפול מהמתחם שנקבע בשל שאר האישומים, אלא מדובר בנסיבה נוספת לחומרה שהיא במדרג חומרה נמוך. לפיכך אני סבורה שבשל אישום זה, מתחם העונש ההולם הוא בין ארבעה חודשי מאסר ועד שלושה עשר חודשי מאסר.

העונש המתאים

21. מצאתי בהתאם לסעיף 40 י"ג (ב) לחוק העונשין לגזור על הנאשם בשל כל אחד מהאירועים עונש כולל.

22. לחומרה, אשקול את חומרת העבירות, את העובדה שהנאשם חזר על המעשים בארבעה מועדים שונים וכי ביצע את העבירה כדי לממן את צריכתו העצמית. מהתסקיר עולה כי הנאשם סבור כי הוא לא פיתח תלות בסם, ולכן קצינת המבחן לא המליצה על התערבות טיפולית, וכן קצינת המבחן ציינה כי הנאשם נעדר תובנה ומוטיבציה למורכבות מצבו ההתמכרותי, ולכן קיים חשש כי המשיב עלול לשוב ולבצע עבירות מסוג זה אם ישוב ויתעורר צורך לממן צריכת סמים, שכן הבעיה לא מטופלת מן השורש וזאת נוכח עמדתו של הנאשם.

23. עוד יש להתחשב בעבירות מסוג זה בצורך בהרתעת הרבים ולעניין זה יפים דבריו של בית המשפט העליון על הצורך במלחמה בתופעה ובמיגורה, תוך הטלת עונשים מרתיעים:

ברע"פ 6373/06 **מדינת ישראל נגד עווד אלנשמי** (טרם פורסם) מיום 6.9.2006 - נקבע כי:

"כאשר בעבירות סמים עסקינן, לא ניתן להתעלם מהחובה המוטלת עלינו כמערכת וכחברה להיאבק בנגע הסמים. פן חשוב של מאבק זה הינו הטלת עונשים מחמירים על מי שבחרים לעסוק בסחר בסמים."

24. לקולא אשקול את נסיבותיו האישיות של הנאשם המפורטות בתסקיר, את העובדה שמדובר במאסרו הראשון, את לקיחת האחריות בהזדמנות הראשונה עוד בשלב המעצר. לנאשם אין עבר בעבירות סמים וכן את שאיפתו לשוב ולתפקד באופן נורמטיבי. כמו כן אתחשב בכך שהנאשם שוהה במעצר במשך למעלה מארבעה חודשים, כאשר תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר.

25. כאשר אני שוקלת את הנסיבות לחומרה ולקולא ובשים לב מחד לכך שבית המשפט העליון קבע כי בעבירות של סחר בסמים יש לתת משקל בכורה לשיקולי גמול והרתעה, ומאידך בהתחשב בכך שזהו מאסרו הראשון של הנאשם ולכן לא אמצה עמו את הדין החלטתי משום כך להטיל על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. עשרה חודשי מאסר מיום מעצרו 13.1.14.

ב. 12 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על כל עבירת סמים מסוג פשע.

ג. שלושה חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מהיום על כל עבירת סמים מסוג עוון.

ד. ניתן צו להשמדת המוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ט אייר תשע"ד, 19 מאי 2014, במעמד ב"כ הצדדים.